CINE SÎNT ACEȘTI FOTBALIȘTI MEXICANI PRETENDENȚI LA TITLUL MONDIAL '70?

CIUDAD DE MEXICO, 16 (prin telefon). Va copleși grandoarea acestei Olimpiade turneul de fotbal? Cum vor răzbate fotbalul și fotbaliștii prin rețeaua fantastică a presei, radio-ului și televiziunii servite de circa 3.000 de ziariști și spicheri? Cum va reacționa publicul captivat de mii de reportaje și fotografii despre mariiași ai atletismului și natației, de pildă, de tensiunea întrecerilor dirze și marile performanțe înregistrate din prima zi?

Cu cîteva zile înaintea inaugurării Jocurilor Olimpice, incertitudinea asupra succesului fotbalului a început să dispară, iar după disputarea meciurilor din grupele eliminatorii și mai ales după ce am văzut stadionul Azteca arhiplin (105.000 spectatori) și amatorii de fotbal rămași pe dinafară, ne-am convins că interesul pentru fotbal este la înălțimea acestor Jocuri Olimpice care se pare că vor întrece, prin amploarea lor, toate Olimpiadele moderne de pînă acum.

La urma urmei, de ce am avut atîtea îndoieli asupra turneului olimpic de fotbal? Pentru că cele 16 echipe finaliste sînt foarte inegale ca valoare. Echipe ca **Bulgaria, Ungaria**, (ultima, campioană olimpică), **Cehoslovacia** sînt alături de echipe ca **Tailanda, Ghana, Guineea, Israel, Nigeria**, iar țările al căror fotbal au o recunoscută valoare mondială au trimis echipe strict amatoare, cu jucători neîncadrați în campionatul profesionist, cum sînt **Brazilia, Spania, Franța** și **Mexic**.

35 DE SELECȚIONABILI PENTRU AMBELE OBIECTIVE

Ciudad de Mexico are o populație de aproape 7.000.000 de locuitori, de o mare diversitate de tipuri și condiții sociale, dar cu toții foarte preocupați de sport și de fotbal. Turneul olimpic a produs o adevărată euforie, încît este greu să deslușești ce bază are, ce este exact în această desfășurare de entuziasm. De aceea ne-am adresat unui ziarist de specialitate, cronicarul ziarului de mare circulație **„La Prensa"**, dl. FERNANDO MARCOS, care în același timp face parte din comisia tehnică a Federației mexicane de fotbal.

— Care sînt obiectivele reale ale fotbalului mexican în această perioadă?

— Obiectivele noastre sînt foarte îndăznețe. O recunosc fiindcă știu că realizarea lor va fi foarte grea. Fotbaliștii noștri, federația mexicană și orice iubitor de fotbal din țara noastră îndrăznesc să spere că echipa Mexicului va fi campioană mondială în 1970. În acest scop ne-am mobilizat toate forțele. Mai întîi, prima parte a campionatului am încheiat-o la 15 septembrie, după 20 de etape, pentru a putea pregăti echipa olimpică. De fapt, noi am adunat într-un singur lot de 35 de jucători, pe fotbaliștii cei mai talentați din țara noastră. Am format două loturi: unul olimpic, din care nu fac parte jucători care au participat la turneul final al campionatului mondial din Anglia, și un al doilea denumit „Mundiales", pe care-l pregătim pentru 1970. Dar noi avem în această echipă olimpică fotbaliști de mare talent pe care îi vom introduce în echipa pentru mondiale. Dintre aceștia BUSTOS, o extremă în vîrstă de 20 de ani este o mare speranță. Avem, de asemenea, excelenți fundași ca ALEJANDER, ESTRADA, MEDINA, PEREZ și REGUEIRO, pe care personal îi văd de pe acum în lotul mexican pentru 1970.

Programul „olimpicilor" și al „mondialilor" a fost separat, după cum și antrenorii sînt diferiți. De echipa olimpică se ocupă antrenorul TRELLES, iar de echipa pentru campionatul mondial antrenorul CARDENAS DE LA TORRE.

ECHIPA MEXICULUI ÎN TURENEU ÎN EUROPA, ÎN 1969

— Ne-ar interesa să ne spuneți cîte ceva din programul viitor de pregătire a reprezentativei Mexicului pentru 1970.

— „Programul viitor" a și început. Din februarie 1968 ne preocupăm zi de zi de reprezentativa noastră care va participa la turneul final **(n.r. Mexic participă din oficiu la turneul final al C.M. din 1970 ca țară organizatoare)**. Din această echipă fac parte și unii jucători pe care i-ați urmărit la Londra: HERNANDEZ, MERCADO, FRAGOSO, PADILLA, CIMEROS și PENA. La 27 august, echipa noastră a învins pe Chile cu 3—1 la Ciudad de Mexico. Acum, în timpul Olimpiadei, „Mundiales" vor întreprinde un turneu de patru meciuri în America de Sud.

După Olimpiadă vom relua campionatul intern (cu 16 echipe), care se va încheia în luna februarie 1969. De la această dată vom pregăti echipa din cele două loturi, iar două luni mai tîrziu vom întreprinde un turneu de 5 meciuri în Europa. **Vom juca în Italia, Franța, Spania și Portugalia, iar a cincea partidă nu este încă perfectată. Țin să vă spun că am juca cu plăcere în România. Am dori astfel și revanșa pentru înfrîngerea suferită din partea echipei dv. olimpice la Tokio** (n.r. 3—1 pentru echipa noastră). De această dată reprezentativa Mexicului va cuprinde cei mai buni jucători și am putea arăta forța reală a fotbalului nostru. **Propunem o întîlnire cu reciprocitate în Mexic.** Vă rugăm să ne facilitați contactele în această direcție.

ECHIPA MEXICULUI VA PARTICIPA ÎN CAMPIONATUL INTERN

Turneul în Europa ne va fi foarte util. Vom ști în ce măsură vom putea face față celor mai bune echipe europene, vom ști cum va trebui să folosim avantajul terenului propriu pentru că în Europa se pune mult accent pe acest factor. Ca gazde, vrem să învățăm să-l folosim.

Ce vom face după turneul în Europa?

Vom proceda într-un mod puțin obișnuit care va mira pe mulți specialiști și tehnicieni. În luna iunie 1969 vom începe un nou campionat. Vom introduce echipa națională (pentru turneul final al C.M. — 1970) în acest campionat. Sperăm ca pînă atunci vom avea echipa definitivată, dar dacă va fi nevoie vom lua în timpul campionatului jucători de la echipe de club pentru această reprezentativă care va juca în campionat.

— Nu veți avea dificultăți cu cluburile?

— Cluburile, federația, antrenorii, jucătorii, cu toții sîntem dispuși să subordonăm interesele scopului principal, de interes național pentru Mexic, de a face tot ceea ce este omenește posibil pentru cîștigarea titlului de campioni mondiali. Este ambiția noastră comună, este dorința vie a fiecărui mexican, pentru că poporul nostru este un popor iubitor de sport, dornic să se afirme pe plan mondial și în sport, în special în fotbal.

★

Am mulțumit d-lui FERNANDO MARCOS pentru interesantele relatări despre fotbalul mexican. La propunerea noastră, d-sa a acceptat cu plăcere să devină corespondentul revistei „FOTBAL" pentru Mexic, astfel că în viitor vom publica reportajele și articolele sale privind fotbalul mexican și pregătirile care se fac în această țară pentru turneul final al campionatului mondial din 1970.

Aurel C. NEAGU

ÎN APRILIE 1969 — ÎN TURNEU ÎN EUROPA ȘI POATE ȘI ÎN ROMÂNIA

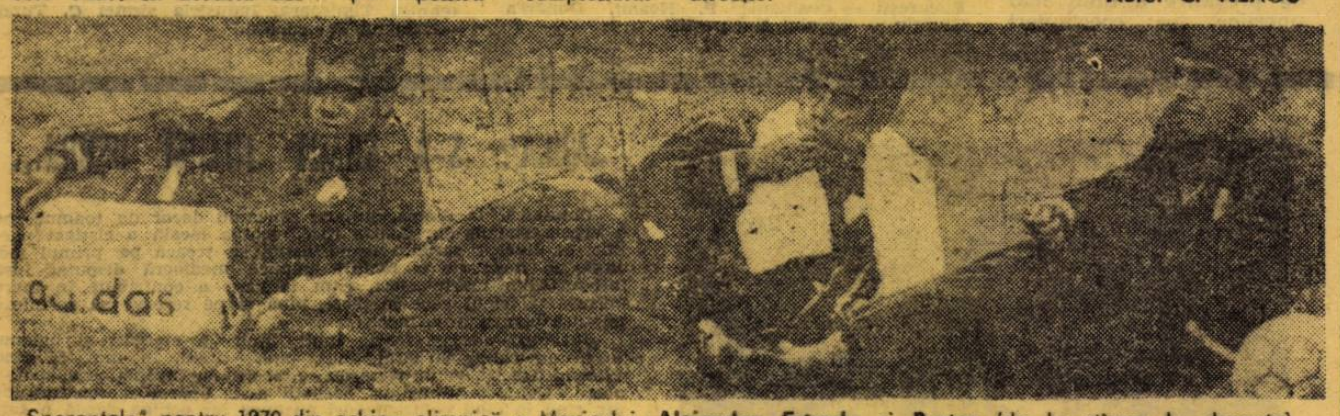

„Speranțele" pentru 1970 din echipa olimpică a Mexicului: **Alejander, Estrada** și **Bustos** (de la stînga la dreapta)

UN PRIM PAS SPRE CAMPIONATUL EUROPEI INTERCLUBURI:

MODIFICAREA FORMULEI „CUPEI CAMPIONILOR EUROPENI"...

Discuții în jurul creării unui campionat interclub-uri al Europei. Cum partizanii unui astfel de campionat nu dezarmează (dar nici inamicii lui...), U.E.F.A. a trecut din nou pe ordinea sa de zi acest proiect pentru ședința pe care o va ține în luna noiembrie.

Se va semna atunci actul de naștere al campionatului Europei și, în același timp, acela de... deces al Cupei campionilor europeni, pentru că, în fond, această ultimă competiție va dispărea automat?

Se pare că nu. Cel puțin așa rezultă dintr-un articol semnat de **Hans Bangerter**, secretarul general al U.E.F.A.-ei, apărut în buletinul oficial al acestui for.

În primul rînd, secretarul Uniunii europene reamintește propunerile cele mai importante făcute pentru această competiție:

1. un campionat pe două grupe;

2. fiecare grupă să cuprindă 16 echipe reprezentînd 13 țări (dintre care **cele mai puternice cinci să dea cîte două echipe**);

3. jocuri tur-retur cu adițiune de puncte, deci un veritabil campionat;

4. învingătorii de grupe vor disputa finala;

5. echipele participante să fie scoase din campionatele naționale respective; promovarea și retrogradarea să se facă după o formulă care urmează să fie stabilită.

Ce argumente aduc partizanii acestui campionat? Hans Bangerter notează printre altele:

● un asemenea campionat, o super-competiție, **ar mări interesul spectatorilor și ar constitui cea mai bună propagandă pentru fotbal**;

● **ar mări interesul pentru campionatul național respectiv**, deoarece **învingătorul lui ar avea perspectiva participării la campionatul european**, și deci de a întîlni pe cele mai bune cluburi europene;

● **mărirea încasărilor la meciuri** și de aici, **posibilitatea de întărire a echipelor lor fără riscul de a fi eliminate după numai două jocuri, cum se poate întîmpla în Cupa campionilor europeni**; ele pot conta înainte de toate pe sumele plătite de televiziune;

● **soluționarea problemei reducerii numărului de echipe** din campionatul primei categorii.

Cei care nu privesc cu ochi buni acest campionat, îi relevă inconvenientele, dintre care Hans Bangerter notează:

— o astfel de competiție **ar constitui o concurență serioasă pentru campionatele naționale**, care ar deveni categorii secundare;

— încasările la meciurile de campionat național ar fi diminuate pentru toate celelalte echipe ca urmare a absențelor celor mai bune formații;

— calendarul competițional ar fi supra-încărcat, ceea ce ar stînjeni pregătirile echipelor naționale.

La acestea secretarul U.E.F.A. adaugă un al treilea argument „contra", poate cel mai puternic:

— luînd în considerare la alcătuirea grupelor, echipele din 26 de țări, implicit **înseamnă eliminarea altor 7; după ce criterii, însă?** Ar însemna o discriminare nejustă.

În fața acestor puncte de vedere (unul care susține o competiție care poate da un mare avînt întregii activități fotbalistice nu numai celei a marilor cluburi, altul care vede numai efectele nefaste asupra majorității cluburilor), H. Bangerter se oprește asupra unei soluții de compromis, tranzitorii: **modificarea sistemului actual de desfășurare a „Cupei campionilor europeni"** (cel al „Cupei cupelor" să rămînă neschimbat). Este vorba de transformarea primului tur al „C.C.E.", într-o **fază de opt grupe a patru echipe, care să joace între ele după sistemul campionat, urmînd ca cei opt învingători să se califice pentru sferturi de finală și din acest moment competiția să se desfășoare după sistemul cupă, ca și pînă acum.**

Dar nici această soluție nu-i ferită de inconveniente: **ar putea da loc la jocuri între echipe diferite ca valoare; ar necesita termene mai multe pe o perioadă de patru luni și două date în plus contează în calendarul unei echipe**, mai ales că ele trebuie reținute în luni cu vreme bună (august—noiembrie).

Ținînd cont de faptul că **chiar unii dintre cei care sînt favorabili proiectului păstrează totuși rezerve, că foarte mulți conducători de club nu cunosc bine toate efectele negative ale unei asemenea competiții** care ar urma să înlocuiască o cupă de mare succes (C.C.E.) și că **nu pot fi trecute cu vederea obiecțiunile unor membri U.E.F.A. și ale federațiilor naționale, a căror menire este să apere interesele tuturor cluburilor,** toate aceste considerente îl duc pe H. Bangerter la concluzia că **nu se poate trece acum la organizarea campionatului Europei fără o pregătire temeinică, pe baza unei consultări largi, că — deci — o asemenea competiție nu poate fi încă pusă pe picioare.**

REEDITAREA FINALEI C. M. 1954

După meciul foștilor internaționali ai Ungariei și Iugoslaviei, disputat recent la Budapesta, „veteranul" Buzansky a declarat că este în proiect continuarea activității foștelor glorii ale fotbalului maghiar. Sînt înscrise partidele Ungaria—Anglia și Ungaria—R.F.G., care — în fapt — ar fi reeditat faimoasele jocuri din 1953 (6—1 și 7—1 pentru Ungaria contra Angliei) și a neuitatei finale C.M. 1954 (3—2 pentru R.F.G.). De altfel, în intenție este ca echipele să prezinte pe cît posibil aceleași formații de atunci...

FOTBALIȘTII BULGARI ÎN CANTONAMENT

Meciul cu Olanda, care va prilejui debutul echipei Bulgariei în preliminariile campionatului mondial (27 octombrie), este privit cu multă grijă la Sofia. Lotul reprezentativ, profitînd de faptul că a fost întrerupt campionatul din cauza turneului olimpic, este supus unui minuțios program de pregătire, care include un cantonament în localitatea Kiustendil. Din lot fac parte jucători binecunoscuți nouă: portarul Simenov, fundașii Salamanov, Gaganelov, Ivan Dimitrov, mijlocașul Jecev, înaintașii Iakimov, Asparuhov, Dermendgiev etc., la care se vor adăuga Jekov și Bonev după înapoierea de la J.O.

MECI „VÎNDUT"... LEGAL

Un amănunt foarte interesant privind meciul Luxemburg—Olanda, *disputat în preliminariile C.M. Acest joc urma să se dispute la Luxemburg, dar a avut loc la... Rotterdam, în Olanda (2—0 pentru gazde), în urma unei tranzacții extrem de avantajoase pentru federația din micul ducat. Aceasta a consimțit ca în schimbul sumei de 170 000 de franci elvețieni să „mute" partida pe teren olandez (returul va avea loc tot în Olanda). De pierdut, luxemburghezii ar fi pierdut și acasă, așa însă s-au ales cu o sumă frumușică.*

DE ICI, DE COLO

35 DE MECIURI INTERȚĂRI ÎN 15 LUNI!

CU BRAZILIENII NU-I DE GLUMIT...

Dorința brazilienilor de a reintra în posesia titlului mondial este atît de mare încît nu se dau în lături de la nici un sacrificiu. Interesele echipei reprezentative sînt puse deasupra tuturor celorlalte și în consecință federația de specialitate a trecut la lucru punînd la punct un program de-a dreptul formidabil.

De fapt, el a început încă din vara acestui an, cînd s-a consumat primul act, al cărui bilanț a fost comentat pozitiv:

9. VI	Brazilia — Uruguay	2—0
12. VI	Brazilia — Uruguay	4—0
16. VI	R.F.G. — Brazilia	2—1
20. VI	Polonia — Brazilia	3—6
23. VI	Cehoslovacia — Brazilia	3—2
26. VI	Iugoslavia — Brazilia	0—2
30. VI	Portugalia — Brazilia	0—2
7. VII	Mexic — Brazilia	2—1
10. VII	Mexic — Brazilia	0—2
14. VII	Peru — Brazilia	3—4
17. VII	Peru Brazilia	0—4
28. VII	Paraguay — Brazilia	0—4
31. VII	Brazilia — Paraguay	1—2
4.VIII	Brazilia — Argentina	4—1
7.VIII	Brazilia — Argentina	3—2

Aceste 15 jocuri au completat o primă etapă, la care se adaugă alte trei, tot atît de bogate, cum numai fotbalul brazilian poate oferi:

„Actul doi"

31. X	Brazilia — Mexic	(la Rio)
3. XI	Brazilia — Mexic	(la Belo Horizonte)
6. XI	Brazilia — Sel. F.I.F.A.	(la Rio)
10. XI	Brazilia — Chile	(la Rio)
13. XI	Brazilia — Chile	(la Curitiba)
14 XII	Brazilia — R.F. a Germaniei	(la Rio)
17. XII	Brazilia — Iugoslavia	(la Rio)

„Actul trei"

6. IV	Brazilia — Peru	(la Porto Alegre)
9. IV	Brazilia — Peru	(la Rio)
12. VI	Brazilia — Anglia	(la Rio)
9. VII	Argentina — Brazilia	(la Buenos Aires)
12. VII	Argentina — Brazilia	(la Buenos Aires)
17. VII	Chile — Brazilia	(la Santiago)
20 VII	Chile — Brazilia	(la Santiago)

„Actul patru"

De data aceasta este vorba de meciuri oficiale, în cadrul preliminariilor campionatului mondial:

7. VIII	Columbia — Brazilia	(la Bogota)
10. VIII	Venezuela — Brazilia	(la Caracas)
17. VIII	Paraguay — Brazilia	(la Assuncion)
21 VIII	Brazilia — Columbia	(la Rio)
24. VIII	Brazilia — Venezuela	(la Rio)
31. VIII	Brazilia — Paraguay	(la Rio)

Ce spuneți de acest calendar? 35 de meciuri în 15 luni sau — referindu-ne numai la cele viitoare — 20 partide în 10 luni!...